

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/278/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314203473
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2314203473.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom 821 08 Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátskou kanceláriou, so sídlom 821 02 Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, proti odporcovi: B. W., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX B. č. XX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou pre konanie V. G., zamestnankyňou tunajšieho súdu, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom 040 01 Košice, Park Angelium 2, IČO: 42 326 923, zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom 040 01 Košice, Park Angelium 2, o zaplatenie 720,20 eura s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 258,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 21.9.2012 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 14.2.2014 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 720,20 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poskytovaní služieb GSM č. H. zo dňa 30.4.2012, H. zo dňa 26.4.2012 a H. zo dňa 9.3.2012, ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM, v znení dodatkov, vypožičal odporcovi mikroprocesorovú SIM kartu v počte 3 ks, ktoré odporcovi umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ pri uzatvorení dodatku k zmluve odpredal odporcovi za akciovú cenu mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie značky Samsung Galaxy Mini Black za akciovú cenu 1,- euro, Orange San Francisco II za akciovú cenu 1,- euro a Orange Monte Carlo za akciovú cenu 1,- euro. Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb, za obdobie 05/2012 až 07/2012, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatkov k zmluvám je povinný zaplatiť navrhovateľovi aj náhradu škody spočívajúcej vo výške rozdielu predajnej ceny mobilného telefónu / telekomunikačného zariadenia a akciovej ceny. Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 6.9.2012 vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za neuhradené služby vo výške 258,20 eura, ako

aj zmluvnú pokutu/náhradu škody, spolu všetko v celkovej výške 777,82 eura. Navrhovateľ pokusom o pokonávku súčasne odporcovi zaslal rozpis neuhradených faktúr a vyzval ho na ich úhradu do 20.9.2012.

Navrhovateľ v návrhu ďalej dôvodil, že pokiaľ ide o jeho nároky na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 462,- eur v snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody ustanovenia dodatkov, v ktorých je dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón / telekomunikačné zariadenie, boli v inom súdnom konaní označené ako neprijateľné zmluvné podmienky, a to rozsudkom Krajského súdu Prešov so sp. zn. 6Co/91/2011. V súlade s ust. § 53a Občianskeho zákonníka je tak navrhovateľ, ako aj dodávateľ služby povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Z tohto dôvodu sa navrhovateľ týmto návrhom domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla zo odpredaný mobilný telefón. V tejto súvislosti ďalej navrhovateľ uviedol, že uvedená zmluvná pokuta mala ako občiansko-právny inštitút v zmysle dodatku plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť, teda zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje platné záväzky nesplnil. Zmluvná pokuta nebola dojednaná zo strany navrhovateľa s úmyslom privodiť odporcovi nepriaznivé podmienky zmluvy, ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinnosti odporcu, ani sebe zabezpečiť neprímeraný majetkový prospech. Zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradzovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku.

Navrhovateľova pohľadávka voči odporcovi teda pozostáva z neuhradených služieb vo výške 258,20 eura a náhrady škody vo výške 462,- eur. Zároveň si navrhovateľ žalobou uplatnil aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 21.9.2012 vo výške podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Odporca sa k návrhu nevyjadril. Svoje právo brániť sa podľa § 101 O.s.p. nevyužil. Súd vo veci postupoval podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Ustanovenie § 101 O.s.p. ukladá účastníkovi tzv. povinnosť tvrdenia. Táto povinnosť však nie je súdom vynútitelná. V záujme hospodárnosti a rýchlosti konania sa umožňuje súdu, aby na pojednávaní prejednal vec v neprítomnosti účastníka, za predpokladu, že účastník bol na pojednávanie riadne predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

Vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd je povinný skúmať uzatvorenú zmluvu a chrániť práva spotrebiteľa, navyše sa jedná o návrhové konanie a navrhovateľ nesie dôkazné bremeno (bremeno tvrdenia aj bremeno dôkazu). Keďže navrhovateľ je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti musí obsahovať návrh a rovnako musí vedieť, že k návrhu je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v návrhu. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na § 101, § 120 O.s.p. a dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti účastníkov konania) účastníka konania na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo účastník v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihliadať.

Elektronickým podaním zo dňa 26.9.2014, opatreným zaručeným elektronickým podpisom, do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpeným advokátom. Vo svojom vyjadrení k podanému návrhu uviedol, že nespochybňuje návrh v časti zaplatenia zo sumy 258,20 eura za poskytnutie služieb navrhovateľa. Spochybnil však návrh v časti uplatnenej sumy 462, - eura s poukazom na neprijateľnú zmluvnú podmienku ohľadne dohodnutej zmluvnej pokuty, rovnako tak aj z titulu uplatnenej náhrady škody. Vedľajší účastník poukázal na to, že uplatnená náhrada škody nemôže predstavovať rozdiel medzi akciovou a trhovou cenou telekomunikačných zariadení. Jedná sa len o paušalizovaná o náhradu škody, teda len o modifikovanú zmluvnú pokutu, ktorú už judikatúra zakázala (rozsudok Krajského súdu v Prešove, spisová značka 6 Co/91/2011), lebo opäť by nejakým spôsobom nebolo zohľadnené, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje záväzky porušil a škoda by predstavovala stále tú istú sumu. Odporca bol v

pokuse o pokonávku zo dňa 6.9.2012, vyzvaný na úhradu hovorného a zmluvnej pokuty / náhrady škody a to do dňa 20.9.2012 a nie špecifikovanej náhrady škody, a teda sa s týmto nárokom nemohol dostať ani do omeškania od spomenutého dátumu, nakoľko nebol navrhovateľom k náhrade konkretizovanej škody nikdy vyzvaný, čo potvrdzuje, že ide len o modifikovane neprijateľnej zmluvnej podmienky - zmluvnej pokuty do nároku na náhradu škody. Vedľajší účastník si zároveň uplatnil aj náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia, ktoré trovy právneho zastúpenia vyčíslil zo sumy 462,- eur, teda z tej sumy, v ktorej časti vstúpil do konania na ochranu záujmov odporcu. Tieto vyčíslil v celkovej výške 79,16 eura za 2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava, vyjadrenie k návrhu po 31,54 eura + 2 x režijný paušál po á 8,04 eura.

Súd v prejednávanej veci konal a rozhodol postupom podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie špecifikáciou pohľadávky, Zmluvami o pripojení, Dodatkami k zmluvám, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby, Pokusom o pokonávku a takto vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ podal návrh na základe skutkového stavu tak, ako bol vyššie popísaný a odôvodnený. Navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu ako s fyzickou osobou nepodnikateľom, t.j. spotrebiteľom.

Podľa § 51 OZ účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ uzavrel s odporcom Zmluvu tak, ako to navrhovateľ popísal vo svojom návrhu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol záväzkový právny vzťah, a to nepomenovaná zmluva v zmysle § 51 OZ. V jej rámci navrhovateľ svoje záväzky splnil, odporca povinnosť platiť cenu poskytnutých služieb neplnil. Navrhovateľovi tak v zmysle čl. 11 bod 11.14 Všeobecných zmluvných podmienok vznikol odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške podľa zákona, t.j. podľa § 517 ods. 2 OZ. Navrhovateľ si pred súdom podaným návrhom uplatnil úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. odo dňa 21.9.2012, kedy základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola určená vo výške 0,75 % p.a., preto mu ich súd priznal v celej uplatnenej výške.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/, ods. 9 a ods. 12 písm. a/ a b/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účinného v čase uzavretia zmlúv, (1) Podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

(2) Podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c/.

(9) Koncový užívateľ má právo na uzavretie zmluvy o poskytovaní verejných služieb s jedným alebo viacerými podnikmi poskytujúcimi pripojenie k verejnej sieti alebo verejnú službu, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c/.

(12) Účastník je povinný

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,

b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 44 ods. 1 cit. zák., Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Súčasťou zmlúv o pripojení sú aj dodatky, ktoré upravujú rovnako práva a povinnosti účastníkov zmluvy.

V článku 2. Práva a povinnosti Podniku (navrhovateľa) a Účastníka (odporcu - spotrebiteľa) Dodatokov k zmluvám o pripojení sú upravené prevažne len povinnosti účastníka zmluvy.

V zmysle čl. 2.5 dodatku, V prípade porušenia niektorej z povinností účastníka uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti Zmluvy alebo tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti tohto Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 124,- eur; 139,- eur a 199,- eur, t.j. spolu 462,- eur. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinností účastníka, a to v okamihu porušenia povinností účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napr. odstúpením od zmluvy, alebo prerušením, či obmedzením poskytovania služieb v prípade porušenia povinností podľa bodu 2.3 písm. c/ tohto článku). Účastník je zároveň povinný uhradiť podniku náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu podľa tohto článku bude účastník povinný zaplatiť podniku bez ohľadu na dĺžku doby, ktorá mu ešte zostávala do uplynutia doby viazanosti. Zmluvná pokuta je splatná v lehote uvedenej vo výzve na jej zaplatenie, inak v lehote 14 dní odo dňa doručenia výzvy podniku účastníkovi.

O neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadne zmluvnej pokuty právoplatne rozhodol napr. Krajský súd v Prešove pod sp., zn. 6Co/91/2011. Navrhovateľ si preto zaplatenie zmluvnej pokuty v návrhu neuplatnil, táto teda nebola predmetom konania.

V predmetnej veci je nepochybné, že predmetom konania je zaplatenie faktúr za telekomunikačné služby na základe uzavretej zmluvy o pripojení a jej dodatku. Z pohľadu právnej kvalifikácie ide o zmluvy uzavreté v zmysle § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. v znení neskorších predpisov a zároveň o spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z priložených faktúr vzťahujúcich sa k jednotlivým zmluvám je preukázané, že odporca svoju základnú povinnosť zo zmlúv, a to riadne a včas platiť za cenu poskytovaných služieb nesplnil, preto sa v tejto časti navrhovateľ dôvodne domáhal súdnej ochrany. Za obdobie 05 - 07/2012 nezaplatil cenu poskytnutých služieb v celkovej výške 258,20 eura. Táto skutočnosť bola v konaní riadne preukázaná a nenamietaná. Súd preto priznal navrhovateľovi uplatnený nárok v tomto rozsahu ako nezaplatené plnenie zo zmlúv, pričom povinnosť odporcu zaplatiť cenu služieb vyplýva z čl. 2.2 a čl. 2.3 a 2.5 dodatkov k zmluvám, ale najmä z § 43 ods. 12 písm. b/ citovaného zákona.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného k 21.9.2012, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Omeškanie dlžníka je najčastejším porušením záväzku, hoci z hľadiska realizácie záväzku nejde o najzávažnejšie porušenie, a to z toho dôvodu, že ešte neznamená zmarenie záväzku. Ide tu o prípad, keď záväzok síce nebol splnený v dobe splatnosti, ale splnenie obligačnej povinnosti nie je vylúčené a predpokladá sa jej dodatočné splnenie. Je to samostatná forma nesplnenia v tom zmysle, že ide o nesplnenie dočasné. Omeškanie dlžníka sa nevzťahuje len na prípady nesplnenia záväzku včas, ale zahŕňa aj prípady, keď síce záväzok bol splnený včas, ale toto plnenie nemá náležitosti riadneho plnenia, t. j. plnenie je vadné. Na vadné plnenie sa teda hľadá ako na nesplnenie záväzku.

Odporca podľa listinných dôkazov je v omeškaní tým, že neplnil riadne a včas (dostal sa do omeškania uplynutím času plnenia); omeškanie teda spočíva v porušení záväzku vo vzťahu k času plnenia, keď deň splatnosti neuhradených služieb bol dodatočne určený na deň 20.9.2012 (pokus o pokonávku zo dňa 6.9.2012 z č.l. 41).

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle čl. 3. bod 3.7 Dodatkov k zmluvám o pripojení účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefón / zariadenie mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1. bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou, trhovou cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM- karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v čl. II. bode 2.2 , 2.3 alebo 2.4), vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy č. I. Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu).

Pokiaľ si navrhovateľ svojím návrhom uplatnil aj právo na zaplatenie sumy 462,- eur ako náhradu skutočnej škody, vzniknutej mu porušením povinností odporcu uvedených v uzatvorenej zmluve, je potrebné uviesť, že v zmysle platnej právnej úpravy, najmä ust. § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, základnými predpokladmi vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, príp. náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, nebyť vzniku škody. Príčinná súvislosť, ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, pričom treba mať na zreteli, že ak majú byť splnené podmienky zodpovednosti, protiprávny úkon musí byť následkom aspoň jednej z hlavných príčin a okrem toho vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná a nemožno ju len predpokladať. V tejto súvislosti je potom ďalej potrebné uviesť, že navrhovateľ napriek poučeniu zo strany súdu podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. (o povinnosti účastníka konania predložiť, alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci), neunesol dôkazné bremeno, keďže vyhodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, neumožňovalo súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdení navrhovateľa, že by mu protiprávnym konaním odporcu vznikla škoda vo výške 462,- eur, ani o tom, že by tieto jeho tvrdenia boli nepravdivé. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, je potrebné uviesť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, aká bola tržná cena odporcovi predaného mobilného telefónu v čase uzatvorenia Dodatku k zmluve o pripojení. Do súdneho spisu priložil len výpis z jeho internetovej stránky vypovedajúci o cene, za ktorú on samotný tieto telefóny ponúkal na predaj. Takýto interný výťah navrhovateľa, na ktorom sú uvedené iba jeho vlastné údaje o týkajúce sa jeho zmluvného vzťahu s odporcom, súd nepovažoval za dostatočný objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú trhovú cenu mobilného telefónu v čase uzavretia dodatku k zmluve

o pripojení. Avšak ani preukázanie tejto skutočnosti by bez ďalšieho neumožňovalo súdu dospieť k záveru, že rozdiel tržnej ceny telefónu (prípadne jeho nákupnej ceny, za ktorú ho v tom čase nadobudol samotný navrhovateľ) a jeho predajnej ceny dohodnutej zmluvnými stranami, by bolo škodou na strane navrhovateľa, ktorý sa v rámci svojej obchodnej taktiky rozhodol odpredať odporcovi sporné zariadenie za zníženú - akciovú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu je výsledkom konsenzu zmluvných strán a nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. Okrem toho navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním alebo opomenutím odporcu (spočívajúcim podľa tvrdení navrhovateľa v porušení povinnosti odporcom platiť za poskytnuté telekomunikačné služby odplatu riadne a včas) a vznikom škody na strane navrhovateľa. Ako bolo vyššie uvedené, vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaný. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v prípade, že navrhovateľ chce byť v spore úspešný, nezbavuje ho povinnosti preukázať príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním alebo opomenutím odporcu. Takúto príčinnú súvislosť nezakladá ani prehlásenie odporcu, uvedené v čl. 3. bod 3.7 Dodatku k zmluve o pripojení, v ktorom odporca vyhlásil, že si je vedomý, že mobilný telefón mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1. bod 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou trhovou cenou mobilného telefónu / zariadenia a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou so spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytnuté mu prostredníctvom SIM - karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku, po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku, konkrétne záväzkov uvedených v čl. 2. bod 2.2., 2.3 alebo 2.4. vzhľadom na výšku zľavy spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy č. I. Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikne škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu. Pre poriadok je ďalej potrebné uviesť, že zo zmluvy a dodatku ani zo Všeobecných podmienok nevyplýva povinnosť odporcu doplatiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z ceny mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia v prípade, že odporca poruší povinnosti, ktoré mu z dodatku vyplývajú. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia zo strany navrhovateľa nebolo v kúpnej zmluve obsiahnutej v dodatku ku zmluve o pripojení ani viazané na splnenie žiadnej rozvázovacej podmienky.

Z týchto dôvodov potom súd návrh navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi v rozsahu 462,- eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania, ako rozdielu medzi údajne tržnou cenou predaného mobilného telefónu / zariadenia a jeho predajnou cenou odporcovi, zamietol ako nedôvodný a vo zvyšnej časti návrhu vyhovel, nakoľko priznaná istina zodpovedá poskytnutým službám navrhovateľa, ktoré odporca využil a za ktoré však nezaplatil.

Čo s týka náhrady škody, súd musí konštatovať, že sa plne stotožnil s vyjadrením vedľajšieho účastníka o tom, že takto uplatnená náhrada škody je len modifikovanou zmluvnou pokutou a aj z tohto dôvodu súd nemohol návrhu vyhovieť. Súd sa plne stotožňuje s písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka v aj vo všetkých ďalších jeho tvrdeniach.

O náhrade trov konania odporcovi súd rozhodol súd v súlade s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ustanovenie § 142 vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Odporca bol v konaní úspešnejší než navrhovateľ, napriek tomu mu súd náhradu trov konania nepriznal s poukazom na to, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Podľa § 93 ods. 1 až 4 O.s.p., (1) Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

(2) Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov).

(3) Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

(4) V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 137 O.s.p., Trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., Ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Zákon priznáva odmenu za zastupovanie zástupcovi len vtedy, ak ide o advokáta. Podrobnosti ustanovuje vyhláška č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. V zmysle citovanej vyhlášky advokátovi patrí za zastupovanie odmena, náhrada hotových výdavkov, ktorými sú najmä súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy a ďalej mu patrí i náhrada za stratu času.

Nahrádzajú sa len účelne vynaložené trovy konania. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Súd nespochybňuje právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom, avšak súd je toho názoru, že v danom prípade nie je možné priznať náhradu trov konania za zastúpenie s poukazom na to, že sa nejedná o účelne vynaložené trovy konania, keďže vedľajší účastník má za cieľ poskytovať ochranu spotrebiteľom poskytovaním poradenstva a aktívnej procesnej účasti v konaniach pred orgánmi štátnej správy a pred súdmi vstupovaním do týchto konaní na strane spotrebiteľov a teda musí poznať právo a musí vedieť riadne aj pred súdom hájiť záujmy spotrebiteľov. Preto nie je účelne vynaložiť ďalšie trovy na zastupovanie advokátom. Z uvedeného dôvodu súd na základe svojej úvahy nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania za právne zastúpenie.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.